

Kömlődi szolgálat

Miatyánk sorozat 3. rész a szent Név

***

Textus: Máté 6,9c

Lekció: Ezékiel 36,17a;19-26

Elhangzott: 2020. február 02.

A kömlődi ref. gyülekezetben

Kömlőd, 2020-02-01

Köszöntés:

Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő! (Jel4,8)

*

- Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól! Ámen.

Kezdő ének: 62,1 Az én lelkem szép csendesen (24. zs. dall.)

Főének: Isten dicsőségére énekeljük a **512,1-3** Szólj, szólj hozzám uram

Fohász:

A mi segítségünk és Istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön az Atya, Fiú, Szentlélek, Teljes Szentháromság, egy örök, igaz Istentől. Ámen.

Lekció:

Isten Igéjét a mai vasárnapon a Ezékiel próféta könyvéből a 36. rész 17. versétől a 26. versig.

Prófétai imádság:

Örökkévaló Isten!

Nem vetsz el bennünket hallottuk az igédből! Nem tetteink szerint bánysz velünk, nem akarsz ítéletet tartani a tied felett! Ujjong a mi lelkünk, ennek a felismerésén! Áldjuk szent nevedet, amiért a tieddel máshogy bánysz! Ahogy népedet különös figyelemmel kíséred!

Ebben bízva jövünk eléd és tárjuk fel szívünket előtted! Légy a mi hitünk megerősítője. Taníts bennünket Lelked által! Adj nekünk lelki közösséget, hogy e szerény földi istentisztelettel mi is részt vehessünk a mennyei istentiszteletben!

Az Úr Jézusért kérünk, légy itt közöttünk. Ámen.

Ének: Az igehirdetésre készülve, a Szentlélek segítségéért esedezve énekeljük: **154** Úr Jézus mely igen drága

Textus:

Isten igéje, amelyet hirdetni is kívánok közöttetek, a Szentlelket segítségül hívva, írva található a Máté evangéliumában a 6. rész 9. vers második felében.

Kedves Testvéreim!

A Miatyánk imádságot Jézus Krisztus tanítja az övéinek és az első kérés ebben az imádságban így hangzik:

szenteltessék meg a te neved. *Mi Atyánk aki a mennyekben vagy – ez a megszólítás – Szenteltessék meg a te neved.*

Ez a kérés régi időkhöz vezet bennünket vissza, ez a kérés az ember alapvető lelki sóhaját fogalmazza meg! Azt, hogy vágyakozunk Isten után!

Amikor az ember bűnbe esett Isten elrejtőzött ebben a világban, elrejtette az élet esszenciáját, a saját lényét előlünk. Akkor fedett fel magából újból valamit Isten, amikor oda adta Izráelnek az ő nevét.

Az hogy Isten oda adta az ő nevét Izráelnek már azt mutatja, hogy Isten kiválasztotta ezt a népet. Amikor Isten elhívta Ábrahámot már akkor ígéretet tesz arra hogy nagy néppé teszi, és tulajdonképpen ez a kiválasztás egészen addig bővül amíg megépül a templom, Isten azt mondja hogy itt fog lakni az én nevem, Jeruzsálemben, a Sionon, és azt mondja ott lesz az én szemem és az én szívem is.

„Ezt mondta neki az Úr: Meghallgattam imádságodat és könyörgésedet, amelyet eléem tártál. Megszentelem ezt a templomot, amelyet építettél, hogy itt legyen az én nevem mindörökké; itt lesz a szemem és a szívem is mindenkor!”
(1Kir9,3)

Oda adja tehát Isten Izráelnek az ő nevét. Ez a kiválasztás azt jelenti, hogy Izráel ismeri egyedül Istent. Izráel ismeri egyedül Isten nevét. Egyedül ők tudják meg szólítani ezt az Istent hiszen a többi nép nem ismeri Istennek a nevét, Ő előlük továbbra is el van rejtve, ezért nem tudják őt megszólítani imádságban sem. Nem ismerik őt

személyesen, maximum Izráelen keresztül léphetnek vele kapcsolatba.

Izráel számára ez egy nagyon fontos dolog volt, hogy hordozhatták Isten nevét. Mert ezzel együtt Isten valóságát is megtapasztalták. Ott lesz az én szívem és az én szemem – mondja az ÚR. Izráel megtapasztalhatta azt, hogy Isten jelen van az életében, és tényleg bármikor számíthat Isten segítségére.

Ebből kiderül az, hogy az igaz Istent ismerni nem magától értetődő. Istent megszólítani nem lehet mindenféle ismeret nélkül. Mert a bajban, az életben bárki összeteheti a kezét, hogy imádkozzon, és ez egy jó lépés, ha valakiben ez meg van, de látnunk kell hogy többre van szükség.

Kit szólítok meg az imádságban? Tudom-e hogy kihez imádkozok? Tudom-e hogy ki az aki meghallgat engem? Tudom-e hogy ki az az Isten aki a halál felett is úr, aki szeret bennünket, aki mindig a javunkat akarja... van-e egyáltalán ilyen Isten? Ha van akkor ki ő? Hogy hívják? Ismerem-e őt?

Milyen névvel ismerjük mi Istent? Érdekes, mert ahogyan Izráel ismerte, úgy az egyszerű zsidó ember soha nem ejtette ki Isten nevét. Inkább Isten neve helyett azt

mondták, hogy „ÚR” és mi is így szoktuk őt nevezni az ószövetség alapján, hogy úr Isten.

Azonban Isten neve, Isten személye számunkra Jézus Krisztus személyében gyökeredzik. Jézus Krisztus atyját szólítjuk meg. Azt az Istent, aki elküldte közénk Jézust! Így pedig már egészen pontosan ismerjük ezt az Istent és az ő nevét: Jézus Krisztus. Ő rajta keresztül láttuk meg az Istent. Jézus Krisztus, aki Ábrahám leszármazottja, annak az Izráelnek tagja, akit Isten kiválasztott, hogy legyen ott a Neve. Ebbe a közegbe jött el Jézus és itt jelentette ki Isten magát Jézuson keresztül, mint mennyei Atya. Ezért szólíthatjuk mennyei Atya néven őt, Jézusnak köszönhetően.

Ez az a név amelyre szükségünk van. Amelyet ismernünk kell, és boldogok, akik így ismerik az Istent, mert azok nem egy idegen és személytelen Istent tisztelnek és imádnak, hanem pontosan tudják hogy ki ő.

2.

Mindeközben amíg ismerjük ezt a nevet. Azt kérjük az imádságban, hogy *szenteltessék meg a te neved*. Ez a szó, hogy szent, ma már nem annyira használatos. De a szent mindössze annyit jelent a Szentírásban hogy elkülönített.

Az a szent dolog, amit kiemelek a minden másból és olyan helyre teszem, ami nem érintkezik a többivel. Ez a szent. És Isten neve szent!

Az nem fér össze semmivel. Azaz ismeret, amit én az Istenről a Szentírásból tudok azt nem lehet összeegyeztetni semmivel sem ezen a világon. Szent az Isten, ezért nem férhet össze semmivel a világon ezért tisztán kell róla beszélnem és tisztán kell róla gondolkodnom, nem keverhetem össze semmi mással. Elkülönítem az én életemet az ő tiszteletére. Szánok rá időt, szent perceket, amikor kizárólag ő rá figyelek, és ő rá hallgatok és nem keverem össze más tevékenységeimmel.

És amikor azt kérjük a miatyánk első kérésében, hogy **legyen szent a te neved!**

Azt akarjuk, hogy Isten különüljön el ebben a világban, és mutassa meg azt, hogy ő dicsőséges és egyedülálló.

Szentelje meg magát Isten előttünk! Legyen szent, legyen elkülönülve, **emelkedjen ki minden mástól**, lássuk meg az életünkben a mennyei magasságot.

Ez az első és egyik legfontosabb kérés szenteltessék meg a te neved, e nélkül nem is folytathatnánk az imádságot!

De nem mi szenteljük meg az Istent! Nem azt kérjük, hogy hadd szentelhessük meg a nevedet, hanem azt kérjük, hogy szenteltessék meg a te neved! Rajtunk kívül szenteltessék meg, nem mi végezzük ezt a cselekvést, mert mi nem tudjuk. Nem tudjuk megszentelni az Istent. Képtelenek vagyunk magunktól meglátni az Istent ebben a világban.

Nem tudjuk. Nem tudjuk elválasztani az Istent a földi dolgainktól, nem vagyunk rá képesek. Istent egyenlőnek kezeljük a többi dolgainkkal. Ez a mi bűnünk, ez a mi gyengeségünk, hogy Istent besoroljuk a többi közé.

Ezt látjuk az egész világ történelme során. Mindennek csinálunk emberi oldalt. Megalkotjuk a vallás a fogalmát és minden ami nem földi azt ebbe a kategóriába soroljuk legyen az budhizmus, sámánizmus, vagy keresztyénség. Tartalomtól függetlenül. Jézus személyét is meg magyarázzuk, aki nem volt több egy forradalmárnál és egy jó tanítómesternél. Az élő Istent, Zeusz és a többi bálvány mellé tesszük. A feltámadásra azt mondjuk, hogy az a tanítványok hitében történt meg.

Mindenre emberi földi magyarázatot találunk. És még véletlenül sem szenteljük meg az Istent, mert nem tudjuk.

Egyszerűen képtelenek vagyunk rá. Bűnös voltunkban csak azt vagyunk képesek látni, miért NEM szent az Isten. Magunktól nem látjuk meg azt, hogy miért SZENT, csak azt látjuk, hogy miért nem lehet az.

Nem így van ez a mi életünkben is? Olyan hamar ellehet bizonytalanodni és olyan hamar el lehet valakit bizonytalanítani a hitben. Olyan hamar kétségbe lehet esni, hogy Isten nincs itt közöttünk, nem is viseli gondunkat, nem látjuk, miért bízánk benne? Olyan hamar elfelejtjük az istenélményeinket amiket megtapasztalunk az Istenből, és olyan hamar azt mondjuk hogy azokat akkor láttam és éreztem úgy, [...] most már nem is vagyok benne biztos, hogy azokat Isten okozta az életemben. [...] Miközben amikor történt teljesen egyértelmű volt hogy akkor az Isten valóságát láttam és pillantottam meg.

A Szentírás ugyanilyen Istenélményeket örökített meg számunkra. Mert Istent az emberi történesekben láthatjuk meg munkálkodni. Az csoda, ha a saját életünkben is látjuk munkálkodni az Istent! Mégis milyen hamar elfelejtjük ezeket a találkozásokat.

Nem tudjuk megszentelni az Isten nevét. Nem tudjuk elkülöníteni. Nem tudjuk elválasztania földi dolgainktól. [...] Miközben nem is ezt kérjük. Jézus ismer bennünket. Nem vagyunk rá képesek. Szenteltessék meg a te neved.. Mi Atyánk szenteltessék meg a te neved!

Te legyél az aki megszenteled! TE Isten, akit ismerünk Jézuson keresztül. Akiról tudjuk, hogy szent vagy! Más vagy mint mi! Isten szenteltesd meg a neved!

Ezt mindennap kérnünk kell! Így kell föl kelniünk nap mint nap, hogy Atyám szenteltesd meg a te neved, hogy meg lássalak! Hogy lássam a te valóságodat mert az én földi szemeimmel és gyarló hitemmel nem látlak. Nem tudom, hogy hol vagy! Megint hitetlen leszek és megint pogány leszek miközben, tudom hogy itt vagy, csak nem látlak. Szenteltesd meg a te neved, hadd lássalak! Magasságban, mennyei magasságban szeretnélek látni, távol minden emberitől és földitől!

Mekkora szüksége van hitünknek arra, hogy Isten megszentelje a nevét itt közöttünk Jézus Krisztus által. Hatalmas szükségünk van erre. Bizony, valóban, enélkül ha az Isten nem szenteli meg a nevét: elveszünk.

Nem tudunk hívők maradni. Nem tudunk egyszerűen semmit sem tenni. Mert enélkül nem láthatjuk meg Istent, nem fog csoda történni. Nem lesz bűnbocsánat. Vakok maradunk, és elveszettek.

De ha az Isten megszenteli a nevét, onnantól kezdve lehetünk kiválasztottak és hívők. Ezután tudjuk lelki szemeinket őreára vetni. Így ezáltal tisztulhat a mi hívő életünk. Napról napra tisztább lehet. De ez csak egy másodlagos dolog, hogy a mi életünk milyen.

Mert azaz elsődleges hogy meglássuk az Istent és betudjunk kapcsolódni a mennyei istentiszteletbe. Ezért szenteli meg Isten közöttünk az ő nevét, hogy minél több ember felébredjen mély álmából és sóvárgó lelke meglássa Őt. Minél többen tiszteljék. Ez az Isten célja!

Az már csak járulék, és nagyon nagy áldás, hogy ezzel a mi életünk is tisztul. Az elsődleges célja, hogy részt vegyünk az Isten tiszteletében, hiszen a mennyei dicsőségben teljes az Isten tisztelete, itt a földön nagyon töredékes, ezért ez az elsődleges célunk, hogy betölthessük az Isten tiszteletét.

Szenteltessék meg a te neved: Szükségünk van ma is erre a név ismeretére! Mert közöttünk lehet most is ez a név!

Jézussal ma is velünk van az Isten valósága! Immánuel: velünk az Isten. Nem véletlen ez is Jézus neve! Ha kérjük Istent, akkor bizony ő minden nap megszenteli a mi életünkben az ő nevét. Így megláthatjuk az ő valóságát, mennyei magasságokban és ez valami csodálatos dolog, hogy láthatjuk az Isten dicsőségét.

Ámen.

Ráfelelő ének:

Válaszolva a hallott igére énekeljük: **483,1,4 Mennybéli felséges Isten**

Könyörgés:

Szent Isten, akit megismertünk Jézusban! Hálát adunk neked, amiért többször túl láthattunk a földi határon. Megpillanthattunk téged az életünk történéseiben. Adj nekünk erőt, hogy ezeket a hit bizonyosságokat megőrizzük és megjegyezzük. Adj hitet nekünk, hogy a Szentírást is úgy forgassuk, hogy ezekben a történetekben téged felismertek és a Lélek által ma mi is felismerhetünk bennük téged!

Szükségünk van a te jelenlétedre, arra hogy mindennap megpillanthassunk valamit a te valóságodból, ami több mint földi. Látnunk kell a mennyei Siont, hogy az életünk terheit, kereszteit, megpróbáltatásait el tudjuk hordozni.

Közbenjáró imádságként eléd hozzuk az országok vezetőit. Te légy aki a békesség és szeretet nyelvét adod az ő szívükbe! Ne engedd, Urunk, hogy át keljen élnünk a háború borzalmait, ahogyan elődeinknek sajnos át kellett. Hálát adunk neked a békés élet lehetőségéért.

Ugyanakkor imádkozunk a fiatal generációért, hogy meglásson és felismerjen téged és módot találjon arra, hogy tiszteljen téged!

Urunk e világból egyre inkább elfogy az ember-ember közötti tisztelet. Lassan senki nem fogja a másikat tisztelni. Hogyan adhatnánk hát neked helyes tiszteletet, ha magunk között sem tudjuk ezt megtenni!?

Ezért könyörgünk hozzád, hogy szenteld meg a nevedet közöttünk! Mert ha meglátjuk szent, mennyei valóságodat az életünkben. Megtanulunk téged tisztelni, és azután megtisztított életünkben, az új szívünkkel képesek leszünk tisztelni nem csak téged, hanem felebarátainkat is.

Végül eléd hozzuk a kórházban lévőket, betegségben szenvedőket, akik elesettek és támogatásra szorulnak. Ők még inkább igénylik a te mennyei valóságodat, hogy abból erőt és bizonyosságot szerezzenek. Ne légy távol egy betegőtől sem!

Ragyogjon fel a te világosságod! Különölj el mindentől, ami földi, hadd láthassunk téged mennyei magasságban! Ámen.

Mi Atyánk...

Áldás:

Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban. Ámen.

A gyülekezet hirdetései következnek:

- A Játékos Biblia Tanoda következő alkalma február 15-én szombaton 17 órakor lesz. Szeretettel várunk mindenkit elsőtől negyedik osztályos korig!
- Február 15-én szombaton 8 órakor indulunk Komáromba, a presbiteri konferenciára! Aki szeretne ezen a délelőttön közösen részt venni velünk, az szombat reggel jöjjön ide a templom udvarba, és együtt közösen 8 órakor indulunk kisbusszal. Várható haza érkezés délután 2 óra körül.
- Egy hét múlva **Vasárnap**, ha az Úr akarja és élünk 10 órakor istentiszteleti közösségre hívogatnak a harangok.

Az ÚR legyen gyülekezetünk őriző pásztora!

Záró ének: 200,1,2,6 – Ó maradj kegyelmeddel

Záró imádság: Hajlékodból eltávozva...